

Statsrevisionen atter og atter har anset over, at Dverslaget ved Opnudringsarbeidet ikke slaar til. — Under Kontoen til Præmier for ypperlig Dyrtning af Huslodder er der bemærket, at Ministeriet har brugt en Del af Bevillingen til derfor at anskaffe og uddele blandt Husmandsbefolkningen en Afhandling af Stamhusbesidder Hofman Bang om Arbeidernes Kaar paa Landet. Uden Hensyn til, hvor fortræffelig denne Afhandling iøvrigt maatte være, maa Udvalget være enig om, at dette er en Anvendelse, som neppe kan siges at stemme med Bevillingens Formaal. — Jeg kommer nu til en af de Poster, som jeg er nødt til at dvæle lidt nærmere ved, fordi det der gælder at klare et større Spørgsmaal; det er den grønlandske Handel. Det er en Post, som indeholder adskillig Lærerigt med Hensyn til Kolonibestyrrelse og navnlig med Hensyn til, hvor vanskeligt det er tilfredsstillende at ordne Regnskabet for en saa fjernliggende Koloni som Grønland. I Anledning af Statsrevisionens gjentagne Bemærkninger om det Mangelfulde i Regnskabet, henvendte man sig med Forespørgsel til Ministeriet, som navnlig gik ud paa at spørge, om det ikke var muligt at føre Regnskabet ikke alene som Vareregnskab, men tillige som Penge-regnskab og derhos at tilveiebringe nærmere Dverensstemmelse mellem Dverslagene og Regnskabet for Grønland. I den Anledning har man faaet en meget ubørlig og meget oplysende lang Skrivelse. De vigtigste Punkter i den skal jeg omtale. Der gjøres først Regnskab for den angivne Form for Koloniregnskabet, og hvorledes i det Hele taget Regnskabet føres i Grønland; dernæst omtales Muligheden af at tilveiebringe den nærmere Dverensstemmelse, man har omtalt i sin Forespørgsel, og i Forbindelse dermed gennemgaas Hovedposterne for at vise, hvorledes Budgettet lægges. Jeg skal der fremhæve den Særegenbed, som maaste ikke turde være Alle bekjendt, at Indtægterne og Udgifterne i selve Grønland, der ere optagne i Regnskabet f. Ex. for Aaret 1874—75, ere faldne i Grønland allerede Aar 1873—74, saa at Grønland i den Henseende ligesom er et Aar tilbage i Tiden. Jeg skal senere komme nærmere ind paa, hvilken Indflydelse dette har. Endvidere gjøres opmærksom paa, at den grønlandske Handels Budget maa i Senhold til de foregaaende Aars være gennemgaaende kalkulatorisk. Jeg skal ikke røre ved enkelte andre Punkter, som man ikke har uddelt sig nærmere Oplysninger om, men som vistnok kunne være af Værdi for senere Statsrevisioner, i alt Fald for senere Udvalg, saasom om Licitationsforretninger, om Værdien af Bygninger, Fartøier, Kajakker, og om Størrelsen af Beholdningerne i Grønland. Efterat Udvalget havde modtaget denne Skrivelse og nærmere overveiet Indholdet, fandt man at burde tilføie Betænkningen sin Ofsatte af Forholdet, saaledes som det nu foreligger, og Udvalgets Flertal — jeg maa dog her indsfyde den

Bemærkning, at i dette Punkt tror jeg, at Afvigelsen mellem Flertallet og Mindretallet er saa ubetydelig, at jeg her kunde være fristet til at sige: hele Udvalget — er enig i, at det var meget ønskeligt, om man kunde føre Regnskaberne i Grønland ikke alene som hidtil som Vareregnskaber men tillige som Penge-regnskaber, og man kan ikke tro, at Vanskelighederne ved at indføre denne Forandring kunne være uoverstigelige. Ministeren indrømmer ogsaa, at dette vilde være nyttigt, og Udvalget maa dertil sige, at det i alt Fald er den eneste Maade, hvorpaa det bliver muligt for Statsrevisionen virkelig at kontrollere dette, hvortil kommer, at det tillige maa være behageligt for Handelen, at Uoverensstemmelserne kunne oplyses. Det er allerede meddelt, at for Diebliffet er Regnskabet nærmest et Vareregnskab. Der sendes herfra Varer til Grønland med Handelens Skibe hvert Foraar, og det første af disse Skibe medfører tillige en saakaldt Generaltagt, hvorved Værdien er ansat for, hvad der nu skal gælde ved Handelen, efter at Varerne ere komne derover. Varerne og Tørgen antomme imidlertid ikke samtidig til alle Kolonierne, thi Tørgen sendes med Kajak, som ikke kan medføre Varer, saa snart det første Skib er antommet, og Varerne komme først senere; men det vilde dog neppe være uoverkommeligt, at en Kolonibestyrer, saa snart han havde modtaget Tørgen, da foretog en Optælling af sin Beholdning og gjorde den nødvendige Omsetning af Værdierne, derpaa foretog den Berigtigelse, der var nødvendig som Grundlag for det følgende Aars Salg, og dernæst, naar Varerne kom, ligeledes gjorde en saadan Tilførsel med Hensyn til Af- og Tilgangen. Det vilde derved være muligt at føre Vareregnskabet tillige som Penge-regnskab. Det skal iøvrigt indrømmes, at det Arbeide, som der vil finde Sted, vil falde paa en i det Hele taal Mærstid, men Beregningen er saa simpel og vil efter det nye Møntsystems Indførelse og især, hvis der skulde komme en Titalsinddeling med Hensyn til Maal og Vægt, yderligere i høi Grad blive simplificeret. Heller ikke tror jeg, at det er saa fuldstændig Tilfældet, som det er fremhævet i Skrivelsen, at det er en ren Byttehandel, der finder Sted i Grønland; dette kan vistnok kun tilbøielig siges at være Tilfældet. Naar Grønlanderen kommer til Handelsbestyreren med forskellige Varer, Skind og Siggende og skal have hjem med sig andre Gjenstande, saa sker der ikke en ligefrem Byttehandel, men han faar først udbetalt i Penge Værdien af det, han kommer med, og saa nævner han de forskellige Ting, han skal bruge. Paa samme Maade gaar det med Hensyn til, hvad Embedsmændene, hvad Administrationen bruger; der finder maaste nok en Afskrivning af Varer Sted, men stadig bruges Værdien som Maalestof. Derfor tror, som sagt, Udvalget, i det Mindste dets Flertal, at det er et Punkt, som trænger til